

A Fővárosi Ítéltábla dr. Móra László ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Nagy István Péter Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű és a Dr. Horicsányi László Ügyvédi Iroda által képviselt II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 10. napján kelt 33.G.43.223/2014/16. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezését részét nem érinti, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatja és a II. rendű alperes részére fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 635.000,- (Hatszázharmincötezer) Ft-ról 508.000,- (Ötszáznyolcezer) Ft-ra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.160,- (Tízezer-egyszázhatvan) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése és a 2/2012. (XII. 10.) PK állásfoglalás 6. pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között 2008. július 3-án kelt 148.500.000,- Ft összegű ingatlanvásárlás céljára nyújtott devizahitel-szerződés (I. számú szerződés), valamint a 2009. augusztus 11. napján létrejött 390.000.000,- Ft összegű lakásépítési hitelcélú devizahitel szerződés (II. számú szerződés) egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő és a kétnemű árfolyam alkalmazására vonatkozó szerződési feltételei - IV.2.1., IV.3., IV.4., IV.5., IV.7., IV/8. pontok - tisztességtelenek és mivel a szerződéseket e tisztességtelen rendelkezések nélkül az alperesek nem kötötték volna meg, mindkét devizahitel szerződés teljes egészében érvénytelen. Az érvénytelen devizahitel szerződések miatt kérte annak megállapítását, hogy az azok biztosítékaul szolgáló - 700.000.000,- Ft és 100.000.000,- Ft összegű -, a felperes tulajdonát képező ingatlanokra bejegyzett keretbiztosítéki jelzálog-szerződések is érvénytelenek.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. március 10. napján kelt 33.G.43.223/2014/16. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek külön-külön 635.000,- Ft perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 1.500.000,- Ft kereseti illetéket.

A határozat indokolása szerint a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján mint pervesztes felet kötelezte a pernyertes I. és II. rendű alperesek perköltségének a megfizetésére, az ügyvédi munkadíjról a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján rendelkezett, azzal, hogy a 3. § (6) bekezdésére figyelemmel alperesenként 500.000,- Ft + áfa összegre mérsékelte a munkadíjat a jogi képviselők által kifejtett munkára figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag a perköltségről rendelkező résszel szemben terjesztett elő fellebbezést a felperes, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy az alpereseknek járó ügyvédi munkadíjat a másodfokú bíróság alperesenként bruttó 300.000,- Ft-ra szállítsa le.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy az ítélet szerinti 635.000,- Ft a jogi képviselők által elvégzett munkához képest aránytalanul magas, eltúlzott összegű, mivel az elsőfokú bíróság felszólítása ellenére egyik alperes sem nyújtott be írásbeli ellenkérelmet, noha a pertárgy értéke ezt alaposan indokolta volna. A tárgyaláson eltöltött időhöz képest is eltúlzottnak találta a perköltség összegét, figyelemmel arra is, hogy mindkét jogi képviselő állandó megbízás alapján jár el, így az alpereseknél a perrel összefüggésben perköltség nem merült fel. A két alperes perbeli részvétele nem volt egyenlő az eljárásban, a II. rendű alperes két megtartott tárgyaláson nem képviseltette magát.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Fővárosi Ítéletőrtábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontjára tekintettel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta felül, ezért kizárólag a perköltség, az ügyvédi munkadíj összegére vonatkozó rendelkezést vizsgálta.

Az felperes fellebbezése a II. rendű alperes tekintetében részben alapos.

A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel. A (2) bekezdés szerint ehhez hozzá kell számítani a feleket képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés rögzíti, hogy a polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege

a) 10.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén, a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000,- Ft,

b) 10.000.000,- Ft feletti, de 100.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj, és a 10.000.000,- Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100.000,- Ft.

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő

összegeben történő megállapítását indokolni köteles.

A felperes a 800.000.000,- Ft perértékű, kiemelt jelentőségű és emiatt soron kívül tárgyalott ügyben teljes egészében pervesztes lett, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával helytállóan kötelezte az I. és II. rendű alperesek perrel felmerült költségeinek megfizetésére. Mindkét alperes jogi képviselővel járt el, akik érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítása mellett a felperes perköltségben való marasztalását, a jogi képviselettel felmerülő ügyvédi munkadíj áfával való megállapítását kérték. Egyik jogi képviselő sem csatolt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerinti díjmegállapodást, így a bíróságnak a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről rendelkező IM rendelet alapján kellett az ügyvédi munkadíjról rendelkezni.

Az idézett IM rendelet 2. §-a értelmében a polgári perben az ügyvédi munkadíj alapját a pertárgy értéke határozza meg, amely a (6) bekezdésben foglaltak szerint mérsékelhető, vagy az ügy bonyolultsága esetén emelhető. A bíróság az ügyvédi munkadíjat akkor mérsékelheti, ha az megítélése szerint nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ebben az esetben a bíróság valamennyi körülmény mérlegelésével határozza meg az általa arányosnak tartott ügyvédi munkadíj összegét.

A perbeli esetben - figyelemmel a 800.000.000,- Ft pertárgy értékre és az ügy kiemelt jelentőségére, amelyet az elsőfokú bíróság soron kívül tárgyalott -, az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján számított ügyvédi munkadíj 10.200.000,- Ft lenne alperesenként. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben mindössze négy tárgyalást tartott, amelyek időtartama átlagosan másfél óra volt. Erre és a jogi képviselők által kifejtett munkára tekintettel megalapozottan mérsékelte az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíjat 500.000,- Ft + áfa összegre, amelyet az ítéletében megfelelően, jogszabályra utalással megindokolt. A törvényszék értékelte azt a tényt, hogy az alperesek jogi képviselői írásbeli ellenkérelmet nem terjesztettek elő, ugyanakkor a tárgyalásokon az I. rendű alperesi képviselő minden esetben jelen volt és a határozathirdetésen is megjelent. A tárgyaláson érdemi védekezésüket az alperesek szóban terjesztették elő, annak tartalma a kereset elutasítását eredményező döntés ismeretében megalapozott volt.

A felperes fellebbezésében előadottakra tekintettel rámutat az ítélőtábla arra, hogy az alperesek jogi képviselőinek a felperes által benyújtott keresetlevélben és a további előkészítő iratban foglaltakra, valamint az azokhoz csatolt okiratokra kellett nyilatkozniuk, amely a keresetlevél és a nagy mennyiségű iratanyag részletes áttanulmányozását igényelte, valamint a megbízó alperesekkel való konzultációt.

A keresetlevélhez felperes 33 mellékletet nyújtott be, emellett a 11. sorszám alatti „iratcsatolása” is további okiratokat eredményezett, amelyeket az alperesek jogi képviselőinek át kellett tanulmányozni ahhoz, hogy arra érdemben nyilatkozni tudjanak. Azt a körülményt, hogy érdemi védekezést írásban egyik alperes sem nyújtott be, nem lehet az alperesek hátrányára értékelni, mivel a felperesi beadványokra, a keresetre a tárgyaláson érdemben nyilatkozatot tettek. A per irataiból, a csatolt ügyvédi meghatalmazásokból nem lehet megállapítani azt a fellebbezésben állított tényt, hogy az alperesi jogi képviselők állandó megbízás alapján jártak el, azonban ennek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségek tekintetében nincs is jelentősége. A jogi képviselő állandó megbízás esetén is ugyanolyan gondossággal, ugyanolyan időráfordítás és munka mellett tudja ellátni a peres fél jogi képviseletét, mintha egyedi megbízás alapján járna el.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az I. rendű alperes tekintetében nem látott alapot az ügyvédi munkadíj összegének további mérséklésére.

A II. rendű alperes a peradatokról megállapíthatóan az első tárgyaláson nem volt jelen, ügyvédi meghatalmazása is csak ezt követően került benyújtásra és a határozathirdetésen sem jelent meg. A jogi képviselő által kifejtett tevékenység körében ezt a tényt értékelni kell, ezért indokolt különbséget tenni a két jogi képviselőnek járó ügyvédi munkadíj összegében, megalapozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a II. rendű alperes jogi képvisellel felmerülő ügyvédi munkadíjának további mérséklése.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a II. rendű alperes jogi képvisellel felmerülő ügyvédi munkadíját 500.000,- Ft + áfa, bruttó 635.000,- Ft-tal szemben 400.000,- Ft + áfa, azaz bruttó 508.000,- Ft-ban találta megalapozottnak.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a II. rendű alperes tekintetében részben megváltoztatta, és a II. rendű alperes jogi képvisellel felmerülő ügyvédi munkadíját a fenti összegre leszállította, az I. rendű alperes vonatkozásában helybenhagyta.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperest kötelezte a felperes javára a fellebbezési eljárási illeték arányos részéből álló részperkölség megfizetésére, míg a másodfokú eljárásban felmerült további költségek tekintetében úgy határozott, hogy azt a peres felek maguk viselik.

Budapest, 2015. év szeptember hó 29. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Buglyó Gabriella s.k.
előadó bíró

. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő